ORSA TINGRÄTT den 14 januari 1914.

Rannsakning med häktade Johan Erik Mickelsson.

Genom remiss som den 31 dec 1913 kommit dom havanden tillhanda hade Konungens Befallningshavande i länet anmodat denne att till vederbörlig domstol i laga ordning hålla rann sakning med för misshandelsbrott häktade Johan Erik Mickelsson från Loos socken, och hade med aktning härav rannsakning med bemälde Mickelsson tillsatts att härstädes i dag 13 jan. 1914 Kl. tio förmiddagen äga rum, därom vederbörande underrättats.

Då nu rannsakningen till handläggning företogs, inställde sig länsman Birger Lundholm i egenskap av allmän åklagare, varjämte den häktade blev av fångbevakning för Rätten inställd.

Åklagaren anmälde sig härjämte såsom ombud för uppgivna målsägare Olov Bergman och Johan Bergman, båda från Loos socken, på grund av en så lydande handling.(Se bilaga A).

Till upplysning i målet åberopade åklagaren dessa protokoll. Protokoll hållet vid polisförhör i Sjukstugan i Loos socken.(Bilaga B). Protokoll hållet vid polisförhör i Noppikoski.(BilagaC).

Hörd angående sina levnadsomständigheter berättade den häktade att hans tilltalsnamn var Johan, var född den 24 juli 1861 i Loos församling av Gävleborgs län och son av numera avlidne arbetaren Mickel Ersson i Björkberg därstädes och hans hustru i första giftet Karin Persdotter, att han vistats i föräldrahemmet till omkring arton års ålder, och han åtnjutit någon folkundervisning och kunde läsa, men däremot vore föga skrivkunnig, och att han konfirmerats och begått nattvarden, och han större delen av sitt liv vistats i Loos socken, med undantag av någon kortare tid rymde, exempelvis vintern 1902-1903 då han haft arbete i Orsa, att han genom denna Häradsrätts utslag i maj 1903 dömts för misshandel undfått fängelse i två månader och numera vore arrendator å ett Korsnäs Sågv. A.B. tillhörigt hemman i Loos socken, att han med en avliden hustru i första giftet ägde fyra vuxna barn, att han icke ägde andra tillgångar än dem han genom sitt dagliga arbete förtjänade.

Den häktade angående sig nu lämnade uppgifter vitsordades i vederbörliga delar till riktigheten av dels den 7 jan. av pastorsämbetet i Loos församling utfärdat prästbetyg angående den tilltalade, varav jämväl inhämtades att han ägde svag kristendomskunskap, angivande dock benämnda betyg den häktades födelse tid till den 30 juli 1863, dels ock en samma dag av justitiedepartementets statistiska byrå utfärdat intyg utvisande att en person benämnd Johan Erik Mickelsson född 30 juli 1863 i Loos församling av Gävleborgs län samt son av Mickel Ersson och hans hustru Karin Jonsdotter blivit genom deras Häradsrätts utslag den 18 maj 1903 § 55 dömd jämlikt 14 kap. 13 § och 11 kap. 14 § strafflagen och för misshandel förövad den 21 juni 1902 undfå fängelse i två månader Berörde båda handlingar ingåvos nu av åklagaren.

Hörd över själva åtalet vidhöll den tilltalade sina vid polisförhör lämnade uppgifter. Den tilltalade förklarade sig väl minnas att han nästlidne julafton i sällskap med Olov Bergman och Johan Bergman samt sina båda söner ankommit till Noppikoski skogsstation på sätt i ovan benämnde tvänne polisförhörs protokoll uppgives och erinrade sig även att han under vägen dit varit i ordväxling med Bergman och att därmed även fest varit efter framkomsten till Noppikoski varvid även arb. Gustav Persson kommit till och blandat sig i ordväxlingen. Rörande.....? hand härefter även i fråga förekommit i Noppikoski kunde den tilltalade inte erinra sig, då han vid tillfället varit överlastad av starka drycker. Den tlltalade förklarade sig alltid bruka förlora minnet av vad vid dylika tillfällen kunde tilldraga sig, särskilt brukade detta vara fallet om han samtidigt varit uppretad, vilket den tilltalade efteråt ej kunde erinra sig varit aftonen ifråga. Mickelsson bestred därför att han förövat åtalade misshandel å de båda målsägarna. Allt vad som tilltalde kunde erinra sig från aftonen ifråga var att han i överlastat tillstånd befunnit sig stående i snön bredvid en vid ladugården i Noppikoski befintlig grindstolpe, varvid en av hans söner kommit till och fört honom in i boningshuset. Han förklarade sig övrigt icke ihågkomma att han därefter varit inne i boningshusets kök och där sammanträffat med de båda målsägarna. Att han senare på aftonen följt sin hustru till sitt i närheten belägna hem kunde han dock erinra sig.

Åklagaren till belysning att det å de båda målsägarna förövade misshandel ingav tvänne så lydande läkarutlåtanden.
Bilaga D.
Bilaga E.

Bilaga A.

Till Länsmannen i Orsa distrikt.

Till laga åtal få vi härmed angiva arrendator Johan Erik Mickelsson från Västra Råberget i Loos socken för det han den 24 dec. 1913 misshandlat oss så att blodvite uppkommit och vi måste söka läkarvård. Misshandeln ägde rum å Noppikoski skogvaktar bostad i Orsa socken.

Innehavaren härav befullmäktigas att i denna sak vår talan föra och rätt bevaka gällande detta såsom rättegångsfullmakt in blanko godkännande vi ombudets laga åtgärder, betygas Loos den 25 december 1913.

Olov Bergman Johan Bergman

Bevittnas av
Elias Fries
prov. läkare

H. Westerlund
länsman i Loos.

Bilaga B.

Protokoll hållet vid polisförhör å sjukstugan i Loos den 25 dec. 1913.

S.D. På begäran av kronolänsman B. Lundholm i Orsa anställdes förhör med nedannämnda personer, som föregående dag blivit misshandlade av arrendator Johan Erik Mickelsson i Västra Råberget varvid de berättade:

Den 24 dec. hade Bergman i sällskap med sonen besökt Älvho järnvägsstation varunder de haft sällskap med förenämnde J. E. Mickelsson. På hemvägen hade alla tre stannat vid Noppikoski skogv. bostad. Där hade de bland annat hälsat på Beda Lindgren vilken sköter telefonväxeln därstädes och bebor ett rum beläget en trappa upp uti nyss nämnda boställe. Huruvida Mickelsson samtidigt som Bergman varit inne hos Beda Lindgren kunde ej Bergman minnas, men i alla fall hade han avlägsnat sig därifrån före dem. Mickelsson hade hela tiden varit ond över något och förmodade Bergman att han ondgjort sig över vad Bergman berättat för länsman Lundholm och undertecknad vid polisförhör den 24 november då fråga varit om Mickelssons förhållande till sina söner. Bergmännen hade blivit bjudna på brännvin vid Noppikoski så att de vid tillfället icke varit fullt nyktra, och hade samma förhållande varit med Mickelsson. Utkomna från Beda Lindgrens rum hade de uti övre hallen blivit utan ringaste orsak överfallna och misshandlade av Mickelsson, vilken stått på lur därstädes. Vad Mickelsson därvid använt som tillhygge kunde Bergman icke avgöra, men trodde han att det varit en sönderslagen butelj. De hade ropat på hjälp men ingen hade kommit tillstädes, och dörren till Beda Lindgrens rum hade blivit stängd inifrån och varken Beda Lindgren eller ar. Knut Andersson, som även uppehållit sig där, hade vågat sig ut. Bergmännen hade därför sökt komma ned för trappan, vilket ock lyckades dem, och hade de sedan fått komma in uti skogv. K. J. Anderssons bostad. Mickelssons vuxna söner August Emanuel och Johan Vallentin Johansson hade sedan tagit hand om fadern och hindrat honom från att vidare misshandla dem. På grund av de sårskador de erhållit måste de söka läkarvård och efter att ha erhållit tillfällig vård i Noppikoski hade de på natten skjutsats till Loos sjukstuga.

Johan Bergman berättade i full överensstämmelse med faderns här förut antecknade berättelse. Han kunde icke heller uppgiva några detaljer vid överfallet då det varit rätt mörkt uti trappan och övre hallen. Före misshandeln hade Johan Bergman flera gånger sökt lugna Mickelsson som tydligt varit uppretad, och bjudit honom handen på att de icke skulle vara ovänner, men varje gång hade Mickelsson svarat, "vi ha ingenting att komma sams om". Mickelsson hade säkerligen avvaktat det tillfälle då Bergmännen skulle komma ut från Beda Lindgrens rum och hans avsikt hade varit, att de skulle gå ned genom trappan. Hade inte Mickelssons söner kommit dem till hjälp hade Mickelsson fortsatt misshandeln ännu längre.

Några vittnen som åsett tilldragelsen kunde Johan Bergman icke uppgiva.

Då vidare upplysningar icke kunde vinnas avslöts förhöret.

Som ovan

H. Westerlund.

Protokoll, hållet vid polisförhör i Noppikoski, Orsa s:n den 27 och 28 samt i Orsa kyrkoby den 29 dec. 1913.

August Emanuel Johansson i Loos, son till före nämnde Mickelsson:

att han och brodern, Johan Vallentin Johansson, på jul afton omkring kl. 2 e.m. i sällskap med ovannämnda Bergmänner jämte Carl Bergman med anledning av att faderns häst kommit gående ensam ned till Noppikoski, åkt efter en annan häst därifrån med faderns häst bunden efter åkdonet för att återställa den till fadern: att de på vägen till Bergmännens bostad träffat fadern och under vägen samt på besök hos Bergmans och hos Mickelssons inmundigat medhavd spirituosa och öl: att vid färd från Mickelssons till Noppikoski hade Bergman den äldre och Mickelsson, som setat bredvid varandra, talat om det kontrakt som uppgjorts mellan dem om körning av virke, och jämväl om andra dithörande saker; att han hört huru som de under sitt resonemang till slut kommit i gräl, varför Johansson bett sin fader att sätta sig frampå åkdonet bredvid honom, vilket han gjort, varefter de förhållit sig lugna; att han vid framkomsten till Noppikoski jämte brodern gått in i köket på nedre botten och om en stund hade de begivit sig genom salen en trappa upp till Beda Lindgrens rum, där Gustav Persson från Tackåsen varit inne; att de setat där och pratat och om en stund hade först Bergmännen och sedan Mickelsson kommit upp på hallen utanför berörda rum samt knackat på och velat in, men Beda Lindgren hade ej släppt in dem, ty hon hade varit rädd, att det skulle bli något bråk; att han om en kort stund därefter hört huru Carl Bergman ropat hans och brodern Vallentins namn samt velat att de skulle komma ut, ty Bergmans far och bror hade blivit slagna; att då han kommit ut och lyst med en ficklampa hade man sett huru en av dem blött ur sår och stått kvar på hallen, medan den andre letts ned för trappan av Carl Bergman; att han genast trott att det varit fadern, Mickelsson som gjort det, varför han tillsammans med Gustav Persson spårat fadern i den nyfallna snön, varvid de anträffat honom nedhukad vid en grindstolpe vid ladugården i Noppikoski; att då Mickelsson sett sig Upptäckt hade hånskrattat åt dem, varför August tagit i honom och lyftat upp honom samt bett honom följa med in, så skulle han få se vad han gjort; att när de kommit till kökstrappan hade Mickelsson kastat omkull sig samt sparkat och skrikit, fastän icke någon gjort honom illa.

Johan Vallentin Johansson, jämväl son till Mickelsson berättade i likhet med brodern, med undantag av att han icke varit med och letat reda på fadern, utan tillkommit först vid kökstrappan.

Gustav Persson från Tackåsen; berättade i likhet med August Johansson från det de sammanträffat hos Beda Lindgren med det tillägg att då de funnit Mickelsson gömd vid ladugården, hade denne haft ena handen i rockfickan, varför Persson blivit rädd, att Mickelsson skulle hava något vapen och göra August något illa därmed; att han då sparkat till åt Mickelssons arm för att få handen ur fickan, varvid det synts som om Mickelsson med detsamma kastat ur fickan något föremål som antagligen använts vid ifrågavarande misshandel; att han jämte andra senare letat på platsen, men ej funnit något; Sannolikt i anledning av den djupa snön, som fanns på gården.

Skogvaktare Karl Johan Andersson i Noppikoski; att Mickelsson med sällskap kommit åkande dit vid 8-tiden på julaftonen; att Olov och Johan Bergman varit mest druckna, därvid den förstnämnde vid sitt inträde i köket hörts vara elak samt skurit tänderna; att han frågat honom, vem han var elak på och om det varit på Andersson, varvid han svarat nekande och gått ut; att Bergman om en stund kommit åter och då hörts svära över Mickelsson, men till sist lugnat sig; att Mickelssons söner gått upp till Beda, varefter Bergmännena även begivit sig dit; att Mickelsson senare kommit från köket in i salen, där Andersson och brodern Konrad hållit på med att kläda julgranen; att Mickelsson då sagt,"Jag skall hit och göra mig en tabbe igen"; att Andersson därvid trott, att han skulle dit och bråka igen, varför bröderna sökt skämta bort det och sagt åt Mickelsson; "Kanske vi ska ta och kasta ut Mickelsson"; att emellertid alla tre skrattat åt skämtet och Mickelsson om en stund begivit sig uppför trappan till de andra, att han senare strax efteråt hört hur de uppevarande bråkade alldeles som de dansat, varvid någon ropat; att Johan Bergman först kommit ned och bett att få komma in i köket, ty han hade blivit skuren, att det härefter blivit en förskräcklig uppståndelse, då båda syntes vara mycket illa åtgångna; att Mickelsson då han sett dem bara hånskrattat.

Skogv. Konrad Andersson i Noppikoski, berättade lika som brodern angående sammanträffandet med Mickelsson i salen och hur han hört uppträdet på hallen.

Beda Lindgren berättade att; Mickelssons söner och Gustav Persson varit inne i hennes rum, då de övriga Bergmännen och Mickelsson knackat på, att hon inte velat släppa in dem, ty hon hade varit rädd för att något bråk skulle uppstå; att hon sedan hört hur Carl Bergman ropat på Mickelssons söner att komma ut ty Bergmans far och bror hade blivit slagna.

Nu avhörda personer förklarade med bestämdhet att icke någon annan än Mickelsson kunnat hava förövat ifrågavarande misshandel å Bergmännerna, ty icke någon annan hade varit närvarande, som kunnat göra detta.

Johan Mickelsson från Västra Råberget Loos s:n; att han på Julaftonen gjort sig i ordning för att fara ner till Oreho för att proviantera; att då han skulle sätta för hästen hade denna sprungit ifrån honom och ned åt Noppikoski; att han sedan gått efter och innan han hunnit till bestämmelseorten, hade han mött sina söner jämte Bergmännen åkande samt med Mickelssons häst bunden efter; att han vänt om och följt dem först till Bergmans och sedan hem till sig; att de under tiden förtärt såväl öl som spirituosa; att han därpå följt dem till Noppikoski och under vägen kommit i gräl med Olov Bergman; att han sedan antagligen förhållit sig på sätt sönerna uppgivit och vet bestämt att han varit elak på Bergmännen, men vill varken förneka eller erkänna att han förövat ifrågavarande misshandel.

Om sina levnadsomständigheter uppgav Mickelsson; att han vore född den 24 juli 1861 i Loos s:n och son till numera avlidne Mickel Ersson o hans hustru Karin Persdotter; att han för det mesta haft skogsarbete inom Loos s:n; att han vore gift två gånger, sista gången med Karolina Eriksson och hade två minderåriga barn; att han för ungefär 10 år sedan varit dömd till två mån. fängelse för misshandel, vilket straff han avtjänat.

På grund av vad sålunda framkommit, förklarades Mickelsson häktad och skulle han i avbidan på rannsakning inför Orsa Tingslags Häradsrätt till straffängelset i Falun förpassas.

Birger Lundholm.

Dom: För den på Johan Bergman förövade misshandeln hålles till straffarbete i 3 månader samt för den på Olov Bergman förövade till fängelse i 2 månader, eller att i en bot Jäml.4 kap. 1 § strafflagen hållas till straffarbete i 4 månader.

Samt skadestånd till Johan Bergman	100:-
Loos sjukstuga	30:-
Till Olov Bergman	50:-
Loos sjukstuga	17,50:-

Enl. läkarintyget vårdades Olov Bergman på Loos sjukstuga i 3 dygn för ett 2 cm långt skärsår i käken. Såret var bågformigt från munvinkeln och nedåt och så djupt att det träffat käkbenet.

Johan Bergman vårdades i 11 dygn för ett 12 cm långt bågformat skärsår i ena kinden från ögat och nedåt. Och med tillströmmande blodkärl avskurna.